ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การรับรู้ตนเองและทักษะชีวิตของเด็กวัยรุ่นที่ติดเชื้อ เอช ใอ วี จากครรภ์มารคาและมารับยาต้านไวรัส ที่โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาว รักชนก ปวงจักร์ทา

ปริญญา

สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ. คร. ศศิธร ใชยประสิทธิ์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ตนเองและทักษะชีวิตของเด็กวัยรุ่นที่ ติดเชื้อเอช ใอ วี จากกรรภ์มารดาและมารับยาต้านไวรัสที่โรงพยาบาลนครพิงค์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative study) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (indepth interview) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในเด็กวัยรุ่นที่ติดเชื้อเอช ใอ วี ซึ่งเป็นเด็กที่มี ลักษณะทางด้านร่างกายปกติ จำนวน 5 ราย เป็นเพศหญิง 3 ราย และเพศชาย 2 ราย มีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี

ผลการศึกษาพบว่า เด็กมีการรับรู้ตนเองในทางบวกและมีทักษะในการดำเนินชีวิตที่ดี เนื่องมาจากการเรียนรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขและประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่วัยเด็กผ่านทางบริบทด้านต่างๆ ได้แก่บริบททางด้านครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ ได้แก่ พ่อแม่ ญาติ หรือสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่เด็กเลือกคบทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน บริบททางด้านชุมชนที่เด็กอาศัยอยู่ การสนับสนุนทางสังคม การได้รับการยอมรับจากชุมชน หรือสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจของเด็ก มีส่วนช่วยเสริมสร้างการรับรู้ตนเองของเด็กและสร้างทักษะในการดำเนินชีวิตให้แก่เด็ก ทำให้เด็ก สามารถใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข นอกจากนี้เด็กยังรับรู้ถึงความเจ็บป่วยของตัวเอง และการมีชีวิตอยู่ร่วมกับยาต้านไวรัส เด็กเห็นถึงความสำคัญของการกินยาต้านไวรัสอย่างถูกต้อง ตรงเวลาและต่อเนื่อง อีกทั้งเด็กยังรับรู้ว่าตนเองนั้นเติบโตเป็นวัยรุ่นที่มีความต้องการเหมือนกับ

วัยรุ่นทั่วไป คือ ติดเพื่อน ชอบลองหรือการมีพฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่ การสูบบุหรี่ การคื่มสุรา เป็นต้น แต่เด็กกลุ่มนี้ก็สามารถที่จะปฏิเสธเพื่อนในการทำพฤติกรมเสี่ยงดังกล่าวได้

นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุกรายถึงแม้จะยอมรับสถานะการติดเชื้อของตนเองและ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมได้เหมือนเด็กคนอื่นๆ แต่ลึกลงไปเด็กทุกคนก็ยังมีความวิตกกังวล ความเครียดและกลัวการถูกทอดทิ้งจากกลุ่มเพื่อนถ้าหากเพื่อนหรือบุคคลรอบข้างรับรู้ถึง สถานะการติดเชื้อของตนเอง

Independent Study Title

Self Perception and Life Skills of Adolescent Growing up with Vertically HIV Infected and Received Antiretroviral Treatment at Nakornping Hospital, Chiang Mai

Author

Ms. Rukchanok Peongjakta

Degree

Master of Public Health

Independent Study Advisor

Asst. Prof. Dr. Sasitorn Chaiprasitti

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the self perception and life skills of adolescent growing up with vertically HIV infected and received antiretroviral treatment at Nakornping hospital, Chiang Mai. Research design was qualitative study. Data were collected using in-depth interviews and nonparticipant observation in 5 normal physical appearing adolescents infected with HIV, 2 boys and 3 girls, age between 17 - 18 years old.

Results of the study revealed that children have self perception in a positive way and have good life skills that come from learning the conditions and life experiences since childhood through various contexts. Firstly, family context in which children lived with such as their parents, their relatives or orphanage home. Second, the characteristic of their friends at home and at school. Third, social context in which children live, social support, accepted by the community or a psychological anchor of the child help to strengthen children's self perception and life skills. The child can live a normal life with others people. Furthermore, children's perceptions about their illness and live with antiretroviral treatment made the children see the importance of taking antiretroviral drugs correctly, timeliness and continuity. The children perceived that they will growing up into adolescent who have needs like generally adolescent such as want to stay with

their friends, like to try and have risk taking behaviors such as smoking and drinking. However, within this group, the children can refuse their friend in the circumstances of risk.

In addition, we found that all participants accepted their HIV status and can participate in social activities like other children. Even if all participants have anxiety, stress and fear of being abandoned by friends, if their friends or neighbors get to know their HIV status.

